

GODĪGS PRET DIEVU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 16:10, 3. Moz. 27:30, 1. Moz. 22:1-12, Ebr. 12:2, Lūk. 11:42, Ebr. 7:2-10, Neh. 13.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet kas sēts labā zemē – ir tie, kas vārdu dzird un glabā to krietnā un labā sirdī un augļus nes pacietībā” (Lūk. 8:15).

Kas ir godīga sirds un kā tā atklājas? Mūsdienu kultūra bieži uzskata godīgumu par nenoteiktu, relatīvu ētikas normu. Lielākā daļa cilvēku šad un tad ir negodīgi, to uzskatot par pieņemamu rīcību, ja vien pārkāpums nav pārāk liels. Zināmos apstākļos, viņi saka, negodīgums ir attaisnojams.

Patiesība un godīgums iet vienmēr kopā. Tomēr mēs neesam piedzimuši ar noslieci būt godīgiem. Tas ir iemācīts morāles tikums un ir pārvaldnieka morālā rakstura centrā.

Ja mēs esam godīgi, tam līdzī nāk labas lietas. Piemēram, nekad nav satraukuma, ka varam tikt pieķerti melos vai ka mums tie būtu jāslēpj. Šī un citu iemeslu dēļ godīgums ir vērtīga personības rakstura īpašība, īpaši grūtā situācijā, kad kārdināšana var viegli mūs pamudināt būt negodīgiem.

Šīs nedēļas tēmā mēs pētīsim godīguma jēdziena garīgo aspektu desmitās tiesas kontekstā un redzēsim, kāpēc pārvaldniekam desmitā tiesa ir tik ļoti svarīga.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. februārī.

Vienkārša godīguma jautājums

Viens mums ir visiem kopīgs – mums nepatīk negodīgums. Mums īpaši nepatīk, ja negodīgi ir citi. Tomēr nav viegli to ieraudzīt sevī, un, ja arī ieraugām, mums ir tieksme loģiski pamatot savu rīcību, attaisnot to, mazināt tās nozīmi. Ak, tas jau nemaz nav tik slikti. Tas ir tikai sīkums, kas nav nemaz svarīgs. Mēs varam pieņemt sevi, bet nekad Dievu.

“Negodīgums notiek visās mūsu aprindās, un šis ir iemesls, kāpēc daudzi, kas apliecina ticību patiesībai, ir remdeni. Viņi nav savienoti ar Kristu un piekrāpj paši savas dvēseles.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 310. lpp.)

Izlasi Lūk. 16:10. Kādu svarīgu principu Jēzus šeit izsaka, kam vajadzētu palīdzēt mums saprast, cik svarīgi ir būt godīgam pat “vismazākajās lietās”? _____

Dievs gan zina, cik viegli mums būt negodīgiem, īpaši, ja runa ir par lietām, kas mums pieder. Tāpēc Viņš mums ir iedevis spēcīgu pretindi negodīgumam un savtībai, vismaz runājot par materiāliem īpašumiem.

Izlasi 3. Moz. 27:30 un Mal. 3:8. Ko šie panti māca un kā tas, par ko tie runā, var palīdzēt mums būt godīgiem? _____

“Šeit netiek uzrunāta pateicība vai dāsnums. Šis ir vienkārša godīguma jautājums. Desmitā tiesa pieder Kungam, un Viņš lūdz mūs atgriezt Viņam to, kas pieder Viņam. [...] Ja godīgums ir būtisks princips saimnieciskajā dzīvē, vai mums nebūtu jāatzīst savs pienākums pret Dievu – pienākums, kas ir visa cita pamatā?” (Elena Vaita “Audzināšana” 138., 139. lpp.)

Kā desmitā maksāšana var palīdzēt tev atcerēties, kam galu galā pieder viss, kas tev ir? Kāpēc ir svarīgi nekad neaizmirst, kam pieder visi mūsu īpašumi? _____

Ticības dzīve

Izlasi 1. Moz. 22:1-12. Ko šis stāsts mums liecina par Ābrahāma ticības dzīves realitāti? _____

Ticības dzīve nav vienas reizes notikums. Ar pāris spēcīgām reizēm mēs nepierādīsim, ka mēs patiešām esam lojāli un uzticīgi kristieši, kas dzīvo žēlastībā un ir aplāti ar Kristus asinīm.

Piemēram, reliģiskā pasaule vēl joprojām pat pēc tūkstoš gadiem ir pārsteigta par ticības darbu, ko paveica Ābrahāms ar Īzaku uz Morija kalna (1. Moz. 22). Tomēr šis ticības darbs nebija kaut kas tāds, ko Ābrahāms vienkārši uzbūra, kad viņam tas bija vajadzīgs. To paveikt viņu darīja spējīgu iepriekšējā uzticības un paklausības dzīve. Ja viņš bieži būtu bijis neuzticīgs pirms šī notikuma, viņš nebūtu izturējis šo pārbaudījumu. Nav šaubu arī par to, ka cilvēks ar šādu ticību noteikti to izdzīvoja arī pēc šī notikuma.

No tā mums ir jāsaprot, ka pārvaldnieka ticība arī nav vienas reizes notikums. Ar laiku tā vai nu kļūst dziļāka un stiprāka, vai seklāka un vājāka, atkarībā no tā, kā un vai viņš ticību vingrinās.

Izlasi Ebr. 12:2. Ko šis pants mums stāsta par mūsu ticības avotu un to, kā mums var būt ticība?

Mūsu kā uzticīgu pārvaldnieku vienīgais glābiņš ir uzlūkot “mūsu ticības aizsācēju un piepildītāju Jēzu, kas viņam sagatavotā prieka dēļ, par kaunu nebēdādams, ir pacietis krustu un nosēdies Dieva tronim pa labai rokai” (Ebr. 12:2). Vārds “piepildītājs” ir izmantots Jaunajā Derībā tikai šo vienu reizi un to var tulkot arī kā “tas, kurš padara pilnīgu”. Tas nozīmē, ka Jēzus nodoms ir padarīt mūsu ticību nobriedušu un pilnīgu (Ebr. 6:1, 2). Tādējādi ticības dzīve ir dinamiska pieredze: tā aug, nobriest un palielinās.

Kā tu esi piedzīvojis savu ticību ar laiku augam un nobriestam? Vai tas tā ir bijis? _____

Ticības apliecinājums

Kā mēs vakar redzējām, ticība ir process, dinamiska pieredze, kas ideālajā variantā aug un nobriest. Viens veids, kā Dievs noslīpē mūsu ticību un padara to pilnīgu, ir ar desmito tiesu. Pareizi saprasta, desmitā tiesa, kas atgriezta Dievam, nav burta kalpība. Maksājot desmito, mēs nedarām darbus un necenšamies nopelnīt savu ieiešanu Debesīs. Tā vietā desmitais ir ticības apliecinājums – ārēja, redzama, personīga mūsu ticības realitātes izteiksme.

Galū galā, ikviens var teikt, ka viņam ir ticība, ka viņš uzticas Dievam un tic Jēzum. Kā mēs zinām, “arī dēmoni tic un dreb” (Jēk. 2:19). Bet paņem 10% no saviem ienākumiem un atdot tos atpakaļ Dievam? Tas ir ticības darbs.

Izlasi Lūk. 11:42. Ko nozīmē Jēzus teiktais, ka desmito nevajadzēja atstāt novārtā? Kā desmitais ir saistīts ar svarīgākiem likuma jautājumiem? _____

Desmitā maksāšana ir pazemīga atkarības no Dieva izteiksme un uzticības parādīšana tam, ka Kristus ir mūsu Glābējs. Tā mēs apliecinām, ka jau esam svētīti “ar katru garīgo svētību Kristū” (Ef. 1:3) un kaut kā vairāk apsolījumu.

Izlasi 1. Moz. 28:14-22. Kāda bija Jēkaba atbilde uz Dieva apsolījumu? _____

“Dieva plāns desmitās tiesas sistēmā ir skaists savā vienkāršībā un vienlīdzībā. Ikviens var to pieņemt ticībā un drosmīgi, jo pēc izcelsmes tas ir dievišķs. Tajā ir apvienota vienkāršība un lietderīgums, un nav vajadzīgas dziļas studijas, lai to saprastu un izpildītu. Visi var sajust, ka viņiem var būt sava daļa dārgā glābšanas darba virzīšanā uz priekšu. Katrs vīrietis, sieviete un jauniešs var kļūt par Kunga mantzini un var būt instruments, lai apmierinātu mantnīcas vajadzības.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 73. lpp.)

Kādos veidos jūs esat piedzīvojuši patiesas garīgas svētības, kas nāk no desmitā maksāšanas? Kā desmitā maksāšana ir palīdzējusi jums vairot ticību? _____

Godīgs desmitais: svēts Kungam

Mēs bieži runājam par desmitā došanu Dievam. Bet kā mēs varam dot Dievam to, kas Viņam jau pieder?

Izlasi 3. Moz. 27:30. Kādi divi svarīgi punkti ir atrodami šajā pantā attiecībā uz desmito? _____

“Desmitais pieder Kungam un tāpēc ir svēts. Tas nekļūst svēts, pateicoties svinīgam solījuma un iesvētīšanas aktam. Tas ir svēts vienkārši pēc savas būtības. Tas pieder Kungam. Nevienam, izņemot Dievu, nav uz to tiesības. Nevienam nevar to iesvētīt Dievam, jo desmitais nekad nav daļa no cilvēka īpašuma.” (Āngel Manuel Rodríguez, Stewardship Roots (Silver Spring, Md.: Stewardship Ministries Department, 1994), p. 52.)

Mēs nepadarām desmito svētu. To ir noteicis Dievs. Viņam ir tādas tiesības. Kā pārvaldnieki mēs atgriežam Viņam to, kas pieder Viņam. Desmitais ir veltīts Dievam īpašam uzdevumam. Paturēt to jebkuram citam mērķim ir negodīgi. Svētās desmitās tiesas atgriešanas princips nekad nedrīkstētu tikt laužts.

Izlasi Ebr. 7:2-10. Kā Pāvila diskusija par Ābrahāma desmitā maksāšanu Melhisedekam atklāj dziļāku desmitā nozīmi? Kam Ābrahāms patiesībā maksāja desmito? _____

Kā sabats ir svēts, tā arī desmitais ir svēts. Vārds “svēts” nozīmē “nošķirts svētai lietošanai”. Sabats un desmitais šādā veidā ir saistīti. Mēs nošķiram septītās dienas sabatu kā svētu, un mēs nošķiram desmito kā Dieva īpašumu, kas ir svēts.

“Dievs ir svētījis septīto dienu. Šī īpašā laika daļa, paša Dieva nošķirta reliģiskai pielūgsmei, ir tikpat svēta mūsdienās kā tad, kad Radītājs to pirmo reizi iesvētīja.

“Līdzīgi desmitā tiesa no mūsu ienākumiem ir “svēta Kungam”. Jaunā Derība neievieš no jauna desmitā likumu, tāpat kā tā to nedara ar sabatu, jo abu pamatotība ir pieņemta un to dziļākā garīgā nozīme izskaidrota. [...] Ja mēs kā tauta cenšamies uzticīgi dot Dievam laiku, ko Viņš ir rezervējis kā Savu, vai mums nevajadzētu atdot Viņam arī daļu no saviem līdzekļiem, ko Viņš prasa?” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 66. lpp.)

Ko tu vari darīt, lai savā sirdī un prātā saglabātu dzīvu izpratni par to, ka desmitais patiešām ir “svēts”? _____

Atmoda, reformācija un desmitā tiesa

Hiskijas ilgā valdīšana tiek uzskatīta par Jūdas cilts kulmināciju. Kopš Dāvida un Sālaman valdīšanas Israēls nebija baudījis Dieva svētības tik lielā mērā. 2. Laiku 29-31 ir Hiskijas atmodas un reformācijas ziņojums: "Viņš darīja to, kas tīkams Kungam" (2. Laiku 29:2). "Tā tika atjaunota kalpošana Kunga namā" (2. Laiku 29:35). Tika atjaunots Pashā (2. Laiku 30:5). Liels prieks bija Jeruzālemē (2. Laiku 30:26). Tika iznīcināti pagānu tēli, altāri un augstās vietas (2. Laiku 31:1). Notika pēkšņa sirds atmoda un reformācija atklājās darbos, kā sekas bija bagātīgs desmitais un ziedojumi (2. Laiku 31:4, 5, 12).

Nehemija ir vēl viens paraugs atmodai, reformācijai un desmitajai tiesai. Izlasi Neh. 9:2, 3. Ko nozīmēja sirds atmoda? Izlasi Neh. 13. Pēc tam, kad Nehemija bija reformējis "Dieva namu" (Neh. 13:4), ko atnesa Jūdas tauta (Neh. 13:12)? _____

Atmoda un reformācija ir divas atšķirīgas lietas. Atmoda nozīmē garīgās dzīves atjaunošanu, prāta un sirds spēku atspirdzināšanu, augšāmcelšanos no garīgas nāves. Reformācija nozīmē reorganizāciju, ideju un teoriju, ieradumu un rīcības maiņu." (Elena Vaita "Christian Service", 42. lpp.)

Saistība starp atmodu, reformāciju un desmitā maksāšanu ir automātiska. Bez desmitā atgriešanas atmoda un reformācija ir remdenas, ja to vispār var saukt par atmodu. Pārāk bieži mēs kā kristieši stāvam laiski malā, kad mums vajadzētu būt aktīvi iesaistītiem Kunga pusē. Atmoda un reformācija prasa nodošanos, un desmitā maksāšana ir daļa no šīs nodošanās. Ja mēs atturam no Dieva to, ko Viņš no mums lūdz, mēs nevaram gaidīt, lai Viņš atsauktos, kad mēs no Viņa kaut ko lūdzam.

Atmoda un reformācija notiek draudzē, nevis ārpus tās (Ps. 85:6). Mums ir jāmeklē Dievs, lai notiktu atmoda (Ps. 80:19) un reformācija, ko mēs "iesākumā bijām apņēmušies" (Atkl. 2:5). Reformācijai ir jānotiek attiecībā uz to, ko mēs paturam un ko mēs atgriežam Dievam.

Tā nav rīcība, kas ienes pārmaiņas, bet prāta un jūtu lēmums, kas atklāj motīvus un nodošanos. Sekas būs lielāka ticība, ko būs padarījusi asāku garīgā redze un atjaunots godīgums.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Dievs ir bijis iniciators visām derībām, kas ir izteiktas Bībelē, un Viņš ir uzņēmies vadīt Savus ļaudis šajās derībās (Ebr. 8:10). Derības apsolījumi atspoguļo Viņa žēlastību, mīlestību un ilgas mūs glābt.

Derība ar Dievu ietver daudz: Dievs, saņēmējs, derības nosacījumi, nodošanās nosacījumiem no abām pusēm, sods par derības pārkāpšanu un sasniedzamais rezultāts vai vēlamais iznākums. Desmitā jēdziens atspoguļo šīs sastāvdaļas Mal. 3:9, 10. Šie panti vairākkārt atkārtoti īpašo desmitā derību starp Dievu un Viņa pārvaldniekiem. Kad mēs noslēdzam šādu derību, tā ir kā redzama zīme, ka mēs protestējam pret materiālistiskiem patērētāju principiem un pierādām, ka no atgrieztas, grēcīgas sirds var nāk kaut kas labs.

“Noslēgts, savtīgs gars, šķiet, neļauj cilvēkiem atdot Dievam to, kas pieder Viņam. Kungs ir noslēdzis īpašu derību ar cilvēku, ka, ja viņi regulāri atliks daļu, kas ir paredzēta Kristus valstības virzīšanai uz priekšu, Kungs viņus bagātīgi svētīs, tā ka nepietiks vietas, lai paņemtu pretī Viņa dāvanas. Bet, ja cilvēki atturēsies dot to, kas pieder Dievam, Kungs skaidri paziņo: ‘Ar lāstu jūs esat nolādēti.’ („Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 77. lpp.)

Dzīvot derības attiecībās ar Dievu nozīmē noteiktas atbildības. Mēs baudām derības apsolījumus, bet bieži mums nepatīk pavēles un atbildības. Tomēr derība šajā kontekstā ir divpusēja vienošanās, un desmitā tiesa ir daļa no mūsu derības dzīves.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc desmitā atdošana ir tik svarīgs ticības darbs no mūsu puses?
2. Ko jūs teiktu kādam, kas saka: “Es vienkārši nevaru atļauties dot desmito?” Kā jūs palīdzētu cilvēkam, kas redz sevi šādā stāvoklī? Ko vēl bez vārdiem varētu darīt, lai palīdzētu?
3. Trešdienas pēdējā jautājumā bija jautāts, ko jūs varat darīt, lai atcerētos, ka desmitā tiesa ir svēta. Kādas ir jūsu atbildes? Kā fakts, ka desmitais ir svēts, ietekmē to, kāda ir jūsu attieksme pret tā maksāšanu?